

Arrest

nr. 187 912 van 1 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U werd geboren op 14-01-1989 in Galhareri, district Ceel Bur, provincie Galgadud. U bent etnisch Murursade, Hawiye. U bent in 2014 gehuwd met Amal Abdulahi Wardhere en u heeft geen kinderen. U haalde water met een kar in Galhareri. U heeft geen school genoten maar u bent geen analfabeet. U had in Galhareri een geheime relatie met een meisje, Samiro Abdiasis. Op een zaterdagavond bent u naar haar restaurant gegaan, waar jullie samen de zaak sloten en vervolgens naar haar huis gingen om gemeenschap te hebben. Jullie werden betrappt door een vriendin [van Samiro] die een hoofddoek wou komen halen.

Het meisje rende weg toen ze jullie zag en even later kwamen er vier gemaskerde en gewapende mannen binnen. Ze vroegen jullie wat jullie daar deden. U zei dat jullie met elkaar aan het praten en

elkaar aan het versieren waren. Jullie werden naar buiten gebracht en u werd geblinddoekt met uw bloes. Jullie werden naar de gevangenis gebracht, elk in aparte cellen. In uw cel zaten er nog enkele andere jongens vast, die u vroegen waarom u opgepakt was. Jullie hoorden geschreeuw van uw vriendin, die geslagen werd door de leden van Al-Shabaab. Een jongen in uw cel raadde u aan om niet te bekennen, wat ze ook zouden zeggen. U werd even later naar buiten gebracht, ondervraagd en geslagen, maar u bekende niet. U werd terug naar uw cel gebracht. De volgende ochtend werd u naar de bevelhebber gebracht, die u vroeg de waarheid te vertellen. U bleef alles ontkennen en na het middaggebed moest u zich melden bij de rechtbank. In die rechtbank was de rechter, Sheikh Abdi Indhole, en de gouverneur, Abdinur Sheikh Ibrahim, en ook uw vriendin aanwezig. De rechter las een vers voor en zei dat degene die overspel begaat, gestenigd moet worden als ze eerder getrouwd zijn geweest. U werd veroordeeld tot steniging omdat u met Amal gehuwd was. U vroeg wie zou getuigen dat u gemeenschap heeft gehad met uw vriendin. Het meisje dat jullie betrappt had kreeg het woord en zei dat ze jullie gezien had en de leden van Al-Shabaab verwittigd had die op straat liepen. De gouverneur zei dat het volgens de islamitische wet niet is toegestaan dat een vrouw kan getuigen en vroeg aan de vier strijders om te getuigen. U werd uiteindelijk tot de dood veroordeeld door steniging door de getuigenis van die vier strijders. Onderweg naar uw cel zeiden uw bewakers dat u zichzelf moest voorbereiden aangezien vrijdag de executie zou plaatsvinden. Terug in uw cel vertelde u uw medegevangenen dat u veroordeeld was en vanaf dat moment besloot u te ontsnappen. U bent in de nacht van maandag op dinsdag ontsnapt met uw medegevangenen door een tunnel te graven. Aangezien het regende, was het gemakkelijker om te graven. U bent weggerend naar een plantage op het platteland van een man, Ali Gure. U mocht bij hem blijven en hij heeft uw vader op de hoogte gebracht. Uw vader is gekomen en vertelde dat leden van Al-Shabaab bij jullie thuis waren geweest om u te zoeken. Uw vader had gezegd dat hij niet wist waar u was. Uw vader zei dat er die avond een vrachtwagen van Harardhere vee zou komen ophalen en naar Mogadishu brengen. Uw vader regelde dat u mee kon naar Mogadishu. De chauffeur van die vrachtwagen belde naar Ali Bure en raadde u aan om via de achterkant naar de vrachtwagen te gaan om niet gezien te worden door anderen. U verborg zich tussen het vee en reisde mee naar Mogadishu. In Mogadishu verbleef u enkele dagen bij uw oom en u kreeg toen te horen dat uw moeder overleden was omdat haar tong afgesneden werd door leden van Al-Shabaab. Uw oom heeft contact opgenomen met een smokkelaar. Van Mogadishu bent u in augustus 2015 met de auto naar Kenia gereisd, verder via Soedan naar Libië, waar u drie dagen werd vastgehouden door smokkelaars. U stak de zee over met een boot en kwam in Italië aan, waar u verder met de trein doorreisde naar België. U bent aangekomen in België op 2-11-2015 en u heeft er asiel aangevraagd op 10-11-2015.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS 1 en 2, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden.

Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere

verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U verklaarde dat u water ophaalde met een ijzerkar [in Galhareri] (gehoorverslag CGVS 1, p. 14). U gevraagd welke impact Al-Shabaab had op uw dagelijks leven en op uw werk, verklaarde u dat Al-Shabaab geen effect had op uw werk en dat u pas later besloot te vluchten toen u persoonlijke problemen kreeg met hen. U gevraagd waar u dat water ging halen, verklaarde u dat u water ging halen bij de waterput en dat u dat bezorgde aan de cafétjes. U gevraagd of u nooit problemen heeft gehad met Al-Shabaab in verband met uw werk of dat water, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u nooit problemen heeft gekregen met hen omwille van uw werk, maar dat u later persoonlijke problemen heeft gekregen [u doelde op uw asielrelaas]. U gevraagd of u iets moest betalen aan Al-Shabaab, verklaarde u dat u niets betaalde en legde u uit wat uw inkomen was. Tijdens het tweede interview op het CGVS werd u opnieuw gevraagd of u ooit problemen heeft gehad met Al-Shabaab in verband met waterophaling met uw ezelskar (gehoorverslag CGVS 2, p. 9), waarna u verwees naar uw problemen van uw asielrelaas [steniging na overspel] en een probleem toen u de dans Walo wou dansen. Er werd opnieuw duidelijk gevraagd of u in verband met waterputten of waterophaling problemen heeft gehad met Al-Shabaab, en u antwoordde ontkennend. U gevraagd of u belasting moest betalen in Galhareri, verklaarde u dat dat sowieso verplicht is, dat iedereen moet betalen (gehoorverslag CGVS 2, p. 8). U gevraagd hoeveel u moest betalen, verklaarde u dat dat eigenlijk niet geldig was voor u, omdat u niets bezat. U opnieuw gevraagd wat u concreet moest betalen aan Al-Shabaab, verklaarde u niets te geven aan hen, dat u maar een ezelwagenwagen had, en water rondbracht met uw ezel. U verklaarde later wel dat u iets moest betalen aan de eigenaar van de waterput, die van het district is (gehoorverslag CGVS 2, p. 9). **Volgens een artikel dd. 2014, toegevoegd aan het administratief dossier, verbod Al-Shabaab soms dagenlang inwoners [van Galhareri] om water te halen van de waterputten van de gemeenschap omdat ze die waterputten voor zichzelf reserveerden.** U geconfronteerd met het feit dat u telkens ontkende problemen gehad te hebben met Al-Shabaab in verband met waterputten en waterophaling en dat volgens de info waarover het CGVS beschikt, Al-Shabaab meerdere dagen waterputten opeist, dat dat uw beroep was en dat het afbreuk doet aan uw recente herkomst (gehoorverslag CGVS 2, p. 22), verklaarde u dat u geen andere persoonlijke problemen had dan die te maken hadden met de dans. U nogmaals geconfronteerd met het feit dat [de materie] van de waterputten en Al-Shabaab essentieel is in uw dagelijkse leven daar, antwoordde u naast de vraag door te verklaren dat u ze al eens hebben aangesproken om met hen [Al-Shabaab] samen te werken (gehoorverslag CGVS 2, p. 23). U opnieuw gevraagd of u nog iets te zeggen heeft over de waterputten, vroeg u zich af wat u nog kon zeggen over die waterputten, dat dat midden in de stad ligt en dat men betaalt om het water te halen [u betaalde aan de eigenaar van de waterput], dat het water bedoeld is als voorziening voor de bewoners en dat ze toch belastinggeld krijgen, zowel van de winkels, handelaren en scholen. **Het dient opgemerkt te worden dat het verbod van Al-Shabaab in verband met waterophaling een fundamenteel aspect is van uw eigen onmiddellijk waarneembare, actuele en visuele leefwereld, des te meer aangezien waterophalen uw beroep was. Dat u niet zou opgemerkt hebben dat dergelijk verbod bestaat, is uiterst ongeloofwaardig en doet ernstig afbreuk aan uw beweerde (recente) herkomst uit Galhareri.**

U verklaarde dat de stad [Galhareri] een school heeft en een ziekenhuis (gehoorverslag CGVS 1, p. 9). U gevraagd of die school en ziekenhuizen nog operationeel zijn, verklaarde u dat de school gewoon open is en dat het ziekenhuis door Al-Shabaab wordt gebruikt. U gevraagd of die school ooit gesloten is geweest, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat dat tijdens de verbouwingen was, toen er herstelling moest gebeuren. U gevraagd of Al-Shabaab nog ergens anders heeft gezeten behalve in het ziekenhuis, verklaarde u dat ze heel de stad in handen hebben, hele districten zelfs, maar dat u bedoelde dat ze het ziekenhuis gebruiken om zichzelf te verzorgen. U gevraagd bij wie u terecht kon wanneer u een klacht wou neerleggen bij Al-Shabaab (gehoorverslag CGVS 1, p. 11), verklaarde u dat men zelf naar de Al-Shabaableden gaat, dat ze verantwoordelijk zijn voor de stad en dat men naar hun bureau gaat om klacht in te dienen. Gevraagd waar hun bureau was, verklaarde u in de stad, in de wijk Ubah. U gevraagd in welk gebouw, welke plaats, verklaarde u dat ze het politiekantoor gebruiken, gelegen tussen Hormud en Nation. U gevraagd of Al-Shabaab ooit zijn bureau heeft gehad op een andere plaats in het politiekantoor, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat het politiekantoor, wat de gevangenis en de rechtbank is, de enige locatie is die door Al-Shabaab gebruikt wordt in de stad. U geconfronteerd met het feit dat volgens de info waarover het CGVS beschikt Al-Shabaab nog ergens anders zijn bureau of basis heeft gehad in uw dorp (gehoorverslag CGVS 1, p. 12), verklaarde u dat dat niet bestaat en vroeg u zich af of er een ander politiekantoor buiten het

politiekantoor van Galhareri bedoeld werd. U meegedeeld dat er een gebouw in uw dorp bedoeld werd, verklaarde u dat het hotel van Ahmed Nur Sheikh Ibrahim werd gebruikt en dat u begrepen had dat er politiekantoor bedoeld werd. U gevraagd naar een ander gebouw [waar Al-Shabaab zijn basis of bureau had], verklaarde u dat u weet dat ze het hotel gebruiken en het politiekantoor. U gevraagd of er geen ander gebouw [werd gebruikt als basis], antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met het feit dat ze volgens info waarover het CGVS beschikt nog lange tijd in de school hebben gezeten, vroeg u zich eerst of er bedoeld werd of ze lange tijd in de school hebben gewoond, waarna bevestigd werd dat ze een tijd in de school hebben verbleven, waarna u opnieuw de vraag herhaalde en verklaarde dat u niet weet of ze in andere plaatsen hebben gewoond buiten het hotel of het politiekantoor. Volgens een artikel uit december 2014, toegevoegd aan het administratief dossier, hebben Al-Shabaabstrijders zich gevestigd in de schoolgebouwen van de gemeenschap, waardoor bijna 1000 studenten geen lessen meer konden bijwonen. U werd opnieuw tijdens het tweede interview op het CGVS met deze informatie geconfronteerd, waarna u opnieuw verklaarde dat Al-Shabaab nooit op de school heeft gezeten (gehoorverslag CGVS 2, p. 20). **Het dient opgemerkt te worden dat het uiterst ongeloofwaardig is dat u niet zou opgemerkt hebben dat Al-Shabaableden zich in de school gevestigd zouden hebben, waardoor bijna 1000 leerlingen niet naar school konden gaan, hoewel u wel andere basissen van Al-Shabaableden kon noemen. Deze 'inkwartiering' van Al-Shabaab in de school, met grote gevolgen, kan immers bezwaarlijk als een detail gezien worden in het dagelijkse leven in Galhareri, en is zodoende opnieuw een fundamenteel aspect van uw eigen onmiddellijk waarneembare en actuele leefwereld in Galhareri, waarover u volledig onwetend blijkt te zijn. Dit doet opnieuw ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde (recente) herkomst uit Galhareri.**

U gevraagd of Al-Shabaab een eigen radio heeft, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat ze eigen radio's hebben (gehoorverslag CGVS 1, p. 15). U gevraagd hoe die radio's heten, verklaarde u Radio Koran Karin. U zei dat er nog een andere radio is, maar dat u het zich even niet kon herinneren. U gevraagd of zij [Al-Shabaab] een radio in uw dorp hadden, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat er ook geen BBC wordt uitgezonden. U geconfronteerd met het feit dat er volgens info waarover het CGVS beschikt wel een radio van Al-Shabaab gevestigd is in uw dorp, vroeg u zich of het in de stad was of dichtbij de stad en verklaarde u dat ze in Guriceel een radio hebben. U gevraagd of [ze] in uw stad [geen radio hebben], verklaarde u dat er geen radiostation in de stad is, maar wel een bedrijf zoals Hormud en Nation [wat telecombedrijven zijn]. **Volgens een artikel van december 2014, toegevoegd aan het administratief dossier, verhuisde het radiostation van Al-Shabaab, Radio Andalus, van Barawe naar Galhareri en werd het inwoners van Galhareri verboden om naar andere radiozenders te luisteren zoals BBC. Het dient opgemerkt te worden dat het geenszins geloofwaardig is dat u niet zou gemerkt hebben dat het radiostation van Al-Shabaab verhuisd zou zijn naar uw stad, des te meer gezien mensen niet naar andere zenders mochten luisteren in Galhareri. Deze gebeurtenissen maken fundamenteel deel uit van uw leefwereld in Galhareri, en het feit dat u hiervan niet op te hoogte blijkt te zijn, doet opnieuw ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde (recente) herkomst uit Galhareri.**

U gevraagd of bewoners uit Galhareri vrij Galhareri konden verlaten (gehoorverslag CGVS 1, p. 15), verklaarde u dat wie wou, kon weggaan, en wie wou binnenkomen, kon binnenkomen. U gevraagd of er geen controles waren, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat [die er zijn] als men uit Mogadishu kwam. U gevraagd [of er geen controles zijn] als men naar Mogadishu wou gaan, verklaarde u dat degenen die de stad willen verlaten, niet gecontroleerd werden en dat enkel de transportauto's die de stad binnenkwamen en de auto's die van de luchthaven kwamen werden gecontroleerd. **Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, moeten alle inwoners die naar Mogadishu reizen aangeven waar ze zullen verblijven in Mogadishu, wie ze zullen ontmoeten en hoe lang ze zullen weg zijn. Bovendien worden hun gsm's afgenomen. U geconfronteerd met het feit dat volgens info waarover het CGVS beschikt mensen die de stad wilden verlaten naar Mogadishu wel gecontroleerd werden, verklaarde u [opnieuw] dat degene die de stad willen verlaten niet gecontroleerd of gefouilleerd worden omdat men daar al van op de hoogte is en dat de mensen die binnenkomen, gecontroleerd worden en dat ze [de controleurs] op zoek zijn naar Qat en sigaretten. Dat u verder niets wist of kon vertellen over deze gebeurtenissen, die opnieuw een fundamenteel aspect zijn van uw leefwereld in Galhareri, doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde (recente) herkomst uit Galhareri.**

U gevraagd of u Ahmed Omar Abshir kende (gehoorverslag CGVS 1, p. 16), antwoordde u ontkennend. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, was Ahmed Omar Abshir een traditionele oudere in Galhareri, die bovendien de stad moest verlaten nadat hij in opspraak was

gekomen, hij protesteerde namelijk tegen de straf voor zijn dochter. Nog volgens de beschikbare informatie, spelen traditionele ouderen of clanouderen een belangrijke rol in een dorp of stad en kunnen ze bemiddelen voor gedeelde bronnen bijvoorbeeld. Dat u deze clanoudere niet kent, een oudere die bovendien in opspraak was gekomen in Galhareri, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde (recente) herkomst uit Galhareri.

Er werden u enkele plaatsnamen voorgelezen door de tolk (gehoorverslag CGVS 1, p. 7). U gevraagd of u Dhega Gaab kende, verklaarde u [er] nooit van gehoord [te hebben]. U gevraagd of u Cali Cadi kende, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of u Marjaan kende, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u Ramoolay kende, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u Marai Ascia Mussa kende, verklaarde u het niet te kennen. Volgens de beschikbare kaart, toegevoegd aan het administratief dossier, ligt Dhega Gaab op zo'n goede 5 km van uw dorp, ligt Cali Cadi onmiddellijk naast Ris dat u wel kende, ligt Marjaan op de weg naar Garweyne dat u wel kende [en dus dicht bij uw dorp dan Garweyne] en ligt Marai Ascia Mussa op zo'n 7.5 km van uw dorp Galhareri. **Het is zeer opmerkelijk dat u deze dorpen niet kende als u heel uw leven in Galhareri zou gewoond hebben** [u verklaarde vertrokken te zijn in 2015 uit Galhareri, zie gehoorverslag CGVS 2, p. 19). **Deze gebrekkige geografische kennis doet verder afbreuk aan uw beweerde herkomst uit Galhareri.**

U gevraagd naar de leider van Al-Shabaab, verklaarde u dat u [de naam] Godane gehoord heeft, dat er een andere man in zijn plaats is gekomen, Abu Uteeba, maar dat u ze nooit gezien heeft (gehoorverslag CGVS 2, p. 19). U gevraagd of die twee soms in Galhareri kwamen, verklaarde u dat u alleen hoorde dat Godane de baas is van Al-Shabaab en dat de andere [Abu Uteeba] in zijn plaats kwam. U gevraagd of de familie van één van die twee soms in Galhareri kwam, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u alleen gehoord heeft dat deze twee mannen de belangrijkste leiders waren. Volgens een artikel van december 2014, toegevoegd aan het administratief dossier, kwamen de nieuwe leider van Al-Shabaab en de weduwe van Godane wonen in de stad, waarbij de nieuwe leider op sommige dagen ergens anders woonde. **Dat u hiervan helemaal niets zou gehoord hebben, terwijl u op dat ogenblik in Galhareri zou geweest zijn, is onaannemelijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde (recente) herkomst uit Galhareri.**

Verder kunnen er nog enkele opmerkingen bij uw asielrelaas gemaakt worden. U verklaarde dat Al-Shabaab sinds 2008 in uw dorp aanwezig was (gehoorverslag CGVS 1, p. 10). U verklaarde dat u en uw vriendin [Samira] betrappt werden in een kleine hut achter het theehuis van uw vriendin (gehoorverslag CGVS 2, p. 13). U verklaarde dat jullie betrappt werden door een vriendin van Samira, Farhiyo (gehoorverslag CGVS 1, p. 17 en CGVS 2, p. 13). U verklaarde dat het 10 uur 's avonds was toen jullie betrappt werden (gehoorverslag CGVS 2, p. 14). U verklaarde verder dat het theehuis om 9 of 10 uur 's avonds dicht ging (gehoorverslag CGVS 2, p. 16). U verklaarde dat de vriendin van Samira, Farhiyo, naar het theehuis en het huis ging van Farhiyo en dat u haar daar wel vaak zag (gehoorverslag CGVS 2, p. 14). U gevraagd of u dat [dat u opgepakt zou worden] niet verwachtte, verklaarde u dat u niet verwacht heeft dat men daar zou binnen komen op die plaats (gehoorverslag CGVS 1, p. 21). U gevraagd waarom u dat niet verwachtte, verklaarde u dat u niet verwacht heeft dat ze daar zou binnenkomen en dat het een huis is dat ze niet zomaar binnenkomen. **Het dient opgemerkt te worden u en u vriendin zeer onvoorzichtig te werk zijn gegaan, in een gebied dat onder controle staat van Al-Shabaab.** U had namelijk gemeenschap in een hutje achter het theehuis dat op dat uur mogelijk nog kon open zijn [en er dus nog klanten in en rond het theehuis konden aankomen], waarbij de kans op betrapting reëel is, zeker in een gebied dat onder controle staat van Al-Shabaab. U verklaarde verder dat u en uw vriendin, nadat jullie betrappt waren, met elkaar aan het discussiëren waren of jullie echt gezien waren of niet, tot er gemaskerde mannen binnenkwamen (gehoorverslag CGVS 1, p. 17). U geconfronteerd met het feit dat jullie gewoon bleven zitten nadat jullie betrappt waren (gehoorverslag CGVS 2, p. 16), verklaarde u dat u wel gezien heeft dat ze [Farhiyo] jullie gezien heeft, maar dat er daarna een discussie was tussen u en Samira en dat u zei tegen uw vriendin dat ze jullie niet gezien heeft, omdat u uw vriendin niet wou laten stressen en dat u niet wou dat ze schrok. U geconfronteerd met het feit dat u bleef zitten om uw vriendin gerust te stellen, ondanks dat u had gezien dat zij [Farhiyo] jullie hadden gezien, verklaarde u dat u niet had gedacht dat Al-Shabaab zo snel zou komen en dat u er niet bij stil stond dat ze naar Al-Shabaab zou gaan om jullie te verraden. **Het dient opgemerkt te worden dat het uiterst bevreemdend wordt bevonden dat u en uw vriendin simpelweg bleven zitten nadat jullie betrappt werden, in een gebied dat onder controle staat van Al-Shabaab.**

Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, wil Al-Shabaab haar nieuwe grote basis maken in Galhareri en zijn er voor december 2014 zo'n 300 Al-Shabaabstrijders Galhareri binnengedruppeld. **Dat u dergelijke verklaringen aflegt [namelijk dat u niet verwachtte**

betrapt te worden, dat jullie bleven zitten om uw vriendin gerust te stellen] in een stad die een bolwerk is van Al-Shabaabstrijders, komt uiterst ongeloofwaardig over, getuigt geenszins van reële situaties en doet afbreuk aan de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.

Verder dient ook opgemerkt dat u uw geopperde relatie met Samira, niet aannemelijk wist te maken. Zo werd u gevraagd hoe en wanneer u Samira leerde kennen, waarop u enkel antwoordde dat u ze al een jaar kent (gehoorverslag CGVS 1, p. 20). De vraag opnieuw gesteld, verklaarde u dat u haar leerde kennen omdat u water ophaalde met uw ezelkar. Gevraagd hoe jullie relatie evolueerde, van een eerder vriendschappelijke naar een liefdesrelatie, antwoordde u - geenszins verhelderend - dat u haar leerde kennen, en jullie steeds verliefder werden. U bevestigde nadien dat u gedurende 1 jaar een relatie met haar had, en u - op het moment dat u werd opgepakt [juli - augustus 2015] - gedurende 1 jaar een relatie met haar had. Tijdens het tweede gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer dat u met haar een relatie begon in de loop van het jaar 2013 (gehoorverslag CGVS 2, p. 12). Opnieuw gevraagd hoe u haar, concreet, leerde kennen, verklaarde u dat het u was die water bracht naar het theehuis waarvan ze eigenaar was, u daar met haar in contact kwam, jullie in het begin bevriend waren, en jullie het dan met elkaar deden op een avond (gehoorverslag CGVS 2, p. 11). U gevraagd hoe jullie relatie dan evolueerde van vriendschap naar liefde, nadat u haar had ontmoet, verklaarde u - extreem en vaag en herhalend - dat u daar water bracht, jullie elkaar beter leerden kennen, en het wel te begrijpen valt wanneer twee mensen elkaar leuk beginnen vinden. Gevraagd om concreter te zijn, en bij wijze van voorbeeld gevraagd wie de eerste stap zette, en hoe het allemaal precies ging, antwoordde u - allerm minst een antwoord biedend op de u gestelde vraag - dat u meteen verliefd was op haar, en u de eerste stap zette. Gevraagd hoe dat alles verliep, wat u zei en hoe zij reageerde, verklaarde u - vaagweg en geenszins een antwoord biedend op de u gestelde vraag - dat ze uw enige en eerste liefde was, u ervoor zorgde dat ze van u hield, en jullie contacten geleidelijk beter werden (gehoorverslag CGVS 2, p. 12). U gewezen op de vaagheid van uw verklaringen en u opnieuw aangemaand concreet te vertellen hoe jullie elkaar dan leerden kennen, verklaarde u dat u haar liet zien dat u haar leuk vond, het zo verliep bij jullie, en ze u de tijd gaf. **Het dient vastgesteld dat u geenszins in staat bleek te zijn om enigszins concreet te duiden hoe u Samira ontmoet zou hebben, een vriendschap met haar ontwikkelde, waarover jullie zoal praatten en hoe dit alles evolueerde naar een geheime liefdesrelatie. Dit onvermogen doet ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde geheime relatie met deze vrouw.**

Verder verklaarde u dat uw moeder liedjes of een soort gedicht zong, waarna haar tong werd afgesneden (gehoorverslag CGVS 1, p. 19). U gevraagd of ze een lied zong over uw ontsnapping, antwoordde u bevestigend (gehoorverslag CGVS 2, p. 17). Het dient opgemerkt te worden dat het bevreemdend overkomt dat uw moeder liedjes over uw ontsnapping zou zingen op de markt, op een plaats dat een bolwerk is van Al-Shabaabstrijders. Deze verklaringen doen verder afbreuk aan de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.

U legde geen documenten neer ter ondersteuning van de door u beweerde herkomst en nationaliteit, noch ter staving van het door u geopperde asielrelaas.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Ceel Buur gelegen in de regio Galgadud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit Galhareri in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Galhareri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 24-11-2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of recente feitelijke herkomst uit Somalië (gehoorverslag CGVS 2, p. 19). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (gehoorverslag CGVS 1 en 2, p. 2).. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (gehoorverslag CGVS 2, p. 19-23). U bleef echter bij uw verklaringen dat u recent uit Galhareri vertrokken bent, in 2015 (gehoorverslag CGVS, p. 19). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoorverslag CGVS 1 en 2, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een “*Advies van het UNHCR*” van 9 oktober 2009 in het kader van een toenmalige andere Somalische asielzaak.

Bij aanvullende nota van 3 maart 2017 voegt verzoeker “*een afschrift van zijn geboorteakte die bewijst dat hij afkomstig is uit Ceel Buur*”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 28 december 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Waar verweerder opwerpt dat Al Shabaab de inwoners van Galhareri verbodt om water uit de waterputten te halen en hierbij verwijst naar een artikel uit 2014, volhardt verzoeker dat hij nooit problemen heeft ondervonden bij het water halen. Verzoeker klaagt aan dat het “*niet ernstig is om enkel en alleen op basis van één (twijfelachtig) artikel het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken*”. Verzoeker voert aan dat het onbegrijpelijk is dat verweerder de verklaringen van derden blindelings als waarachtig beschouwt, nu het artikel is geschreven door Warsame Afrah, gepubliceerd in Mogadisu en gebaseerd op het relaas van Ahmed Hassan Garabey, die eveneens uit Galhareri zou gevlucht zijn, en verweerder geen enkele andere bron aanhaalt die deze informatie zou kunnen staven. Verzoeker meent dat voormeld artikel bezwaarlijk als bewijs kan worden aangewend.

Ook aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoeker niet op de hoogte was van het feit dat Al Shabaab een school zou hebben ingenomen waardoor 1000 kinderen niet naar school konden, noch dat alle inwoners die naar Mogadishu reisden moesten aangeven waar zij moesten verblijven, wie ze zouden ontmoeten en hoelang ze er zouden verblijven, voert verzoeker aan dat verweerder zich opnieuw op voormeld artikel uit 2014 baseert. Verzoeker volhardt in zijn relaas en acht het niet ernstig dat verweerder minder geloof hecht aan zijn verklaringen dan aan die van een wildvreemde (Ahmed Hassan Garabey). Ook stelt het verzoekschrift dat verzoeker Ahmed Omar Abshir, een oudere uit zijn dorp, enkel onder zijn bijnaam “*sheikh Ilka Dahab*” kent, en dat verweerder geen moeite heeft gedaan om zijn antwoorden grondig na te kijken.

Verzoeker verwijst voorts naar een advies van professor Abbink waarin gesteld zou worden dat “*veel Somali's gewoonweg niet alle clans en (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen*”, dat “*er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft*” en dat “*vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes – (...) – niet (kunnen) kennen*”. Het verzoekschrift voert aan dat de bestreden beslissing *in casu* enkel focust op enkele dorpen die verzoeker niet kende, wat aldus niet zo vreemd is. Verzoeker geeft aan dat verweerder zijn uitgebreide kennis over zijn dorp, de omliggende dorpen, hun onderlinge situering, het landschap, zijn clan, de clans in de regio, de scholen, ziekenhuizen, een begraafplaats die verwoest werd, ASWJ, de komst van Al Shabaab en Amisom en de regels en straffen van Al Shabaab zomaar naast zich neer legt.

Verzoeker herhaalt en verduidelijkt tenslotte zijn asielaanvraag en stelt dat dit wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp

tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij het indienen van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen authentieke identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 14 januari 1989 geboren te zijn in de Galhareri, district Ceel Bur, provincie Galgadud, Somalië, en aldaar heel zijn leven te hebben gewoond tot zijn vlucht in 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is in Somalië en 26 jaar in Galhareri heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst kan met het CGVS worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen waarbij hij meermaals stelde nooit problemen te hebben gekend met Al Shabaab in de uitvoering van zijn werk op zich reeds aangeven dat verzoeker geen waterdrager in Galhareri kon zijn (gehoorverslag van het CGVS van 19 september 2016 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 14). Immers dien verzoeker dagelijks water ophaalde met een ijzerkar (CGVS-verslag 1, p. 14) dan kon hij er niet onbekend mee zijn dat Al Shabaab soms dagenlang de inwoners van Galhareri verbood om water te halen uit de waterputten (informatie uit het administratief dossier).

Evenmin kan aangenomen worden dat verzoeker nooit in aanraking is gekomen met Al Shabaab wanneer hij water trachtte te putten, laat staan dat hij niet op de hoogte zou kunnen zijn van het door Al Shabaab opgelegde verbod om water op te halen nu dit zijn werk en inkomen onmiddellijk financieel

aantastte. Verzoeker kan dan ook niet geloofd worden afkomstig te zijn uit Galhareri, nu dergelijk verbod tot de persoonlijke leefwereld van de inwoners van deze stad behoort, en bijkomende gevolgen heeft voor een persoon wiens inkomen hiervan afhangt.

2.6. Verzoekers overige verklaringen kunnen zijn onbekendheid met Galhareri slechts bevestigen. Zo bleek verzoeker evenmin te weten dat Al Shabaab zich in de school in Galhareri gevestigd had, noch dat ten gevolge hiervan 1000 kinderen niet naar school konden (informatie in het administratief dossier). Zo gaf hij louter aan *“De stad heeft een school genaamd Omar Bin Qadab”,* alsook *“[h]et ziekenhuis wordt door Al-Shabaab gebruikt, enkel door hen. Maar de school is gewoon open”* en dat de school ooit gesloten is geweest *“[t]ijdens de verbouwingen ja. een keer dat de herstelling moest gebeuren”* (CGVS-verslag 1, p. 9). Ook tijdens het tweede gehoor bij het CGVS bleef verzoeker volhouden dat *“Al-Shabaab dus nooit op de school gezeten heeft, dat kan ik u vertellen, ik kom uit Galhareri. Ik weet wel dat de school tijdelijk gesloten was, en dat heeft te maken met de verbouwing. Het kan wel zo zijn dat ze in het geheim daar terecht zijn gekomen, maar dat de bewoners niet op de hoogte zijn. Als het zo is, zoals u beweert, dan kom ik er niet vandaan, maar ik kom er wel vandaan”* (gehoorverslag van het CGVS van 24 november 2016 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 20). De vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte was dat Al Shabaab zich in de school gevestigd had, dat verzoeker bij confrontatie aangaf dat Al Shabaab zich daar dan wel in het geheim zal gevestigd hebben, bevestigt zijn onbekendheid met Galhareri nu de gevolgen de inname van de school door Al Shabaab voor 1000 kinderen en hun families niet onopgemerkt voorbij zijn gegaan aan de inwoners van Galhareri en dus ook niet aan verzoeker. Dit klemte te meer nu verzoeker in de uitoefening van zijn werk - het bezorgen van water aan cafétjes (CGVS-verslag 1, p. 14) - in contact kwam met veel mensen en het derhalve redelijk is aan te nemen dat over dergelijk groots gebeuren veel besproken zou worden en ook zichtbaar is.

2.7. Van verzoekers herkomst uit Galhareri wordt ook afbreuk gedaan nu verzoeker beweerde dat *“degene die de stad wil verlaten, werd niet gecontroleerd. Enkel transportauto's die de stad binnenkwamen en ook de auto's die van de luchthaven kwamen werden gecontroleerd”* (CGVS-verslag 1, p. 15), wat indruist tegen de informatie in het administratief dossier die stelt dat alle inwoners die naar Mogadishu reizen hun gsm's moeten afgeven en moeten aangeven waar ze zullen verblijven, wie ze zullen ontmoeten en hoe lang ze weg zullen zijn. Opnieuw doet verzoekers onwetendheid over het dagelijks leven onder het bewind van Al Shabaab in Galhareri afbreuk aan de waarachtigheid van zijn verklaringen afkomstig te zijn uit de beweerde regio. Verzoeker is aldus eveneens onbekend met de situatie in de gebieden onder het bewind van Al Shabaab.

2.8. Verzoeker is ook onbekend met de belangrijke figuren uit Galhareri. Zo ken hij Ahmed Omar Abshir niet (CGVS-verslag 1, p. 16), terwijl niet kan ingezien worden waarom een volwassen man die volop deelneemt aan het actieve leven van de stad deze traditionele oudere in Galhareri niet zou kennen nu deze clanouderen een belangrijke rol in een dorp of stad spelen (zie informatie in het administratief dossier). Dit klemte *in casu* te meer nu Ahmed Omar Abshir in opspraak was gekomen nadat hij geprotesteerd had tegen de doodstraf van zijn dochter en vervolgens werd gedwongen door Al Shabaab om de stad te verlaten (zie informatie in het administratief dossier). Waar verzoeker in het verzoekschrift nog aanvoert dat hij Ahmed Omar Abshir enkel kende onder zijn bijnaam *“Sheikh Ilka Dahab”* en niet onder zijn officiële naam, betreft dit een losse bewering welke verzoeker met geen enkel objectief element ondersteunt.

2.9. Bovendien verklaarde verzoeker dat Al Shabaab eigen radiozenders heeft (CGVS-verslag 1, p. 15), maar dat deze zich niet in zijn dorp bevonden (CGVS-verslag 1, p. 16). Aangaande de namen van radiostations van Al Shabaab, verklaarde verzoeker *“Radio Koran Karin. Er is een andere radio, ik ben even aan het nadenken. Er is een radio van de koran, ik herinner het me even niet.”* (CGVS-verslag, p.16). Opnieuw stemmen verzoekers verklaringen niet overeen met de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat Al Shabaab's radiostation 'Radio Andalus' van Barawe naar Galhareri verhuisd was. Zijn onbekendheid klemte te meer nu de inwoners van Galhareri door Al Shabaab verboden werden om naar andere zenders zoals de 'BBC' en 'Voice of America' te luisteren (zie informatie uit het administratief dossier).

2.10. Verzoeker is er evenmin van op de hoogte dat de nieuwe leider van Al Shabaab en de weduwe van voormalig leider Ahmed Godane in Galhareri kwamen wonen (zie informatie in het administratief dossier; CGVS-verslag 2, p. 19).

Gezien hun hoge profiel en verzoekers eigen achtergrond als verkoper van water aan cafés, is het niet aannemelijk dat verzoeker over hun aanwezigheid niets zou vernomen hebben.

2.11. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat het *“niet ernstig is om enkel en alleen op basis van één (twijfelachtig) artikel het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken”*, dient te worden opgemerkt dat verzoekers loutere beweringen geenszins aantonen dat deze informatie – die werd toegevoegd aan het administratief dossier – onbetrouwbaar, of foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoeker nalaat enige andersluidende informatie voor te leggen. Het komt nochtans aan verzoeker toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie niet correct is. Bovendien blijkt nog dat de bestreden beslissing op meerdere landeninformatie is gesteund waaronder informatie afkomstig van EASO en van de UNHCR website.

2.12. Verzoekers geografische kennis blijkt daarenboven eveneens ontoereikend te zijn. Zo is verzoeker onbekend met de dorpen Dhega Gaab, Marai Ascia Mussa, Cali Cadi, Hareeri Maalinwarfaa en Marjaan Ramooley (CGVS-verslag 1, p.7), welke in de nabije omgeving van Galhareri liggen (zie informatie in het administratief dossier). Verzoekers gebrekkige kennis over de dorpen rondom Galhareri, de stad waar hij zijn hele leven zou hebben gewoond, doet dan ook verder afbreuk aan zijn beweerde herkomst uit Galhareri.

2.13. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoekers asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise over Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak. Temeer gezien verzoeker niet enkel ondervraagd werd over *“alle clans en (kleine) dorpjes uit hun omgeving”*, zoals het advies aanklaagt, maar ook over zijn direct visuele leefomgeving, zoals het landschap rond Galhareri (CGVS-verslag 1, p. 9). Verzoeker bleek echter evenmin in staat dit landschap te beschrijven, nu hij stelde dat *“Het landschap ziet groen, maar is meer rood zand. Eigenlijk is het niet echt rood, misschien is het zelfde kleur als deze tafel (beige). Men noemt dat Arahane, Ara is zand (Hane weet ik niet, zegt tolk). Niet iedereen kan dat begrijpen wat Hane betekent.”*

2.14. Waar in het verzoekschrift nog wordt aangevoerd dat verzoeker uitgebreide kennis heeft over zijn dorp, de omliggende dorpen, hun onderlinge situering, het landschap, zijn clan, de clans in de regio, de scholen, ziekenhuizen, een begraafplaats die verwoest werd, ASWJ, de komst van Al Shabaab en Amisom en de regels en straffen van Al Shabaab, dient te worden vastgesteld dat deze geenszins volstaan om zijn voorgehouden herkomst uit Galhareri aannemelijk te maken. Echter er dient te worden benadrukt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst aan te tonen. Zoals hoger gebleken is kan verzoekers elementaire (maar gebrekkige of foutieve) kennis makkelijk worden opgezocht en ingestudeerd. Zo kan verzoeker de school kennen maar weet hij niet dat deze ingepalmd werd door Al Shabaab en 1000 kinderen niet langer naar school gingen. De Raad benadrukt nog dat er niet wordt verwacht dat verzoeker een gedetailleerde kennis bezit van alle aspecten van de geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Galhareri, Somalië, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met zijn profiel. Aldus dient verzoeker het dorp, en bij uitbreiding het land, waar hij zijn hele leven heeft gewoond en waar hij de kost verdiende met het ophalen en verkopen van water grondig te kunnen toelichten. De Raad stelt dienaangaande echter vast dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten zijn herkomst uit deze regio geheel loochenen nu deze kennis in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren. Bovendien kan uit verzoekers kennis blijken dat hij theoretische en dus abstracte kennis kon verwerven en weergeven.

2.15. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Galhareri, district Ceel Bur, provincie Galgadud, Somalië en het bijgevolg niet aannemelijk heeft gemaakt daar werkelijk verbleven te hebben. De door hem aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Galhareri, Somalië, hebben derhalve geen grond.

2.16. Het door verzoeker bij aanvullende nota van 3 maart 2017 neergelegde *“afschrift van zijn geboortekte die bewijst dat hij afkomstig is uit het district Ceel Buur”* wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde

documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

De geboorteakte uit 1990 betreft slechts een kopie en is niet voorzien van een eensluidende vertaling. De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voor zover verzoeker documenten neerlegt dient hij dit te doen conform Artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoeker om te voorzien in een vertaling.

Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Er dient dienaangaande nog te worden opgemerkt dat verzoeker zijn identiteit niet bewijst zodat zelfs niet eens kan worden geverifieerd of zijn document hem toebehoort.

2.17. Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat verzoekers asielrelaas ook los van bovenstaande motieven, niet geloofwaardig is. Zo stelt de bestreden beslissing terecht dat verzoeker en zijn vriendin zich uiterst onvoorzichtig gedroegen door gemeenschap te hebben in een hutje achter het theehuis op een tijdstip dat dit nog open kon zijn (CGVS-verslag 1, p. 17; CGVS-verslag 2, p. 14, 16). Dergelijke onvoorzichtige houding is bijkomend riskant in een gebied dat onder de controle van Al Shabaab staat, temeer nu verzoeker zelf stelde op de hoogte te zijn van de mogelijke gevolgen, steniging bij betrapting op een buitenechtelijke relatie (CGVS-verslag 2, p. 13). Bovendien is het evenmin geloofwaardig dat verzoeker en zijn vriendin gewoon bleven zitten nadat zij betrappt werden (CGVS-verslag 1, p. 17). Ook verzoekers uitleg (*"Toen we betrappt waren door de vriendin van Samira, ik heb wel gezien dat ze ons heeft gezien, maar er heeft een discussie plaatsgevonden tussen mij en Samira, ze vroeg aan mij: heeft ze ons gezien? Ik zei: ze heeft ons niet gezien, ik wilde haar niet laten stressen, ik wilde niet dat ze schrok. Kort daarna, toen we nog steeds aan het discussiëren waren of ze ons gezien hadden of niet, zijn er vier leden van Al-Shabaab binnengekomen."*) (CGVS-verslag 2, p.16)) is dermate verregaand onverantwoord dat hieruit slechts kan blijken dat verzoeker geen besef heeft van het leven onder Al Shabaab.

Ook verzoekers beweerde relatie met Samira, wat overigens tot de kern van zijn asielrelaas behoort, komt verzonnen voor. Zo blijkt verzoeker niet in staat enigszins te concretiseren hoe hij Samira zou ontmoet hebben, noch hoe hun relatie evolueerde van een vriendschappelijke naar een liefdesrelatie, noch eenduidig te stellen hoe lang hun relatie duurde (CGVS-verslag 1, p. 20; CGVS-verslag 2, p. 11, 12). Ook verzoekers verklaringen over zijn moeder die een liedje zong, waarna haar tong werd afgesneden (CGVS-verslag 1, p. 19) kunnen niet worden aangenomen, nu het niet geloofwaardig is dat zijn moeder in het openbaar liedjes zou zingen over verzoekers ontsnapping en de Al Shabaab strijders ostentatief zou uitdagen. Verzoekers verklaringen komen dan ook voor als louter losse beweringen die geheel vreemd zijn aan het leven in Al Shabaab gebied..

2.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.19. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Galhareri, district Ceel Bur, provincie Galgadud, Somalië. Het is aan verzoeker om eenduidig te verklaren waar hij vandaan komt en waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.20. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.21. Gelet op het feit dat verzoeker de door zijn beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient afgewogen te worden ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.22. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reël risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reël risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.23. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.24. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.25. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juni tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK